

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

14. De ieiunio & tentatione Christi in deserto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59868)

DE IEIUNIO
ET TENTATIONE
CHRISTI IN
DESERTO.
MEDITATIO XIV.
EVANGELIVM.

*Matth. 4.
Marc. 1.
Luc. 1.*

IESVS plenus Spiritu
sancto regressus à Iorda
ne ductus est à spiritu in
desertū, vt tentaretur à
diabolo. Et erat in deserto cum be
stijs quadraginta diebus, & quadra
ginta noctibus, & nihil manduca
uit in diebus illis. Et consummatis
illis, cum ieiunasset quadraginta
diebus & quadraginta noctibus, po
stea esurijt. Et accedens tentator
dixit. Si filius Dei es, dic vt lapides
isti panes fiant. Et respondit ad il
lum IESVS. Scriptum est, quia non
in solo pane viuit homo, sed in o
mni verbo, quod procedit de ore
Dei.

Dent. 8.

Dei. Tunc assumpsit eum diabolus
 in sanctam ciuitatē, & statuit eum
 super pinnaculum templi, & dicit
 ei: Si filius Dei es, mitte te deor-
 sum. Scriptum est enim, quia ange-
 lis suis mandauit de te, & in mani-
 bus tollent te, ne fortè offendas ad
 lapidem pedem tuum. Et respon-
 dens IESVS ait illi. Rursum scri-
 ptum est. Non tentabis Dominum
 Deum tuū. Iterum assumpsit eum
 diabolus in montem excelsum val-
 de, & in momento temporis osten-
 dit ei omnia regna mundi, & glo-
 riam eorum, & dixit ei. Tibi dabo
 potestatem hanc vniuersam & glo-
 riam illorū, quia mihi tradita sunt,
 & cui volo do illa. Tu ergo si proce-
 dens adoraueris me, erunt tua om-
 nia. Tunc respondens IESVS, di-
 xit illi. Vade Satana, scriptum est e-

*Dent. 3.**Ibid.*

FIGV-

FIGURAE.

Exod. 34. 1. **M**OYSES ante datam populo Israëlitico legem in monte cum Deo quadraginta diebus & quadraginta noctibus ieiunus mansit.

I. Reg. 17. 2. David solus cum superba gigante Goliath certamen inijt, eumq; vicit & occidit.

Gen. 3. 3. Damon in paradiso terrestri tentavit Adamum & Euam vitio gula & ambitionis.

PROPHETIÆ.

Gen. 3. 1. IPSE conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius.

Psal. 90. 2. Super aspidem & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.

Psal. 73. 3. Tu confregisti capita Draconis.

CONSIDERATIONES.

Pun. I. **C**HRIſTUS simulatqua fuit baptizatus, mox ex aquis egressus, ductus est à Spiritu sancto in desertum. Considera hic homo miser & carnalis exemplū nouum, quod tibi præbet bonus IESVS, post tam clarum & illustre Patris æterni testimoniū, post apertos caelos, post visibilem Spiritus sancti in ipsam

ipsum delapsum, in desertā solitudinē
 concedens, vbi propter te in societate
 bestiarū versatur, vbi sine lecto, sine te-
 cto, sine cibo seipsum & carnē suam af-
 fligit, vt qui pro te baptizatus est aqua,
 etiam asperitate vitæ, & tentatione ini-
 mici baptizaretur. Ingredere tu quoq;
 o anima mea cum tuo benedicto I E-
 SV in interioris solitudinis desertum,
 mentem & affectum auocando ab om-
 nib. rebus creatis, obliuiscere populi
 tui & domus patris tui, vt rex cælestis
 amet & concupiscat speciem tuam. Et
 si verferis adhuc inter bestias, id est,
 homines sensuales & carnales, vanita-
 tibus mundi addictos, non cures, imò
 gaude te propter Christum haberi stul-
 tam & bestialem. Age vt viuas solita-
 ria, vt soli omnium Domino placeas,
 quem præ omnibus elegisti. Fuge mū-
 di tumultus. Fuge parentes, separa te
 ab amicis & familiaribus; habes enim
 sp̄sum, verecundum, qui coram alijs
 nullo modo te suæ præsentia participem
 faciet. Fuge igitur ab omnibus, si
 non corpore, saltem mente & spiritu.
 Tunc sola eris, quando non cogitabis,
 nec desiderabis præsentia; quādo con-
 temnes, quicquid mūdus amplectitur
 & magni estimat; abhorebis q̄ omnes
 deſi-

desiderant; cum non senties ludibria & liorum & contumelias: cum obliuisceris illatas iniurias. Tunc, inquam, vere solitaria eris, etiam si corpore inter multos verferis.

2. *ET erat cum bestijs in deserto.* Contemplare anima mea, quomodo Filius Dei relicta caelesti regia, ubi à multis Angelorum milibus illi seruicbatur, propter te venire voluerit in hoc horridum desertum, & instar bestiae degere inter bestias. Sed mirum non est, hoc enim est, de quo in sua persona dixerat Propheta. *Ut iumentum factus sum apud te.* Sis tu quoque o anima mea una ex bestijs deserti, adiuuge te in comitem solitario **I E S V**, quid enim aliud es quam iumentum & bestia? O quoties patienter ferre debuit indomitos & belluinos tuarum perturbationum motus, & diuinos purissimosque oculos suos cum verecundia quadam auertere ab illis? O quoties clementissimus **I E S V** suaui consolatione animi tui feritatem, qua continenter eum offendebas, coercuit, quoties pro illatis sibi contumelijs pro incredibili sua mansuetudine à te bestia sanguinolenta humiliter pacem poposcit? O bestia crudelis, agnosce tandem aliquando

tantam benignitatem, & patientiã tu
 dulcissimi IESV, & posita omni fe-
 ritate cordis, abijce te humiliter ad pe-
 des eius, & amarè coram eo tuas ini-
 quitates deplora, deprecare veniam, &
 emèdationem promitte. Ac vbi sacros
 eius pedes fueris. exosculata, attolle
 vultum, & contemplate diuinam eius
 faciem, si fortè illo. suos clementissi-
 mos oculos. in te reflectente, merearis
 trahi ab efficacissimo influxu suæ cari-
 tatis, & in ardore Spiritus clamare, &
 dicere vnà cum sponsa: *Osculetur me os* Cant. 2.
culo oris sui:

CVM Dominus ieiunasset quadra-
 ginta diebus, & quadraginta noctibus,
 postea esuriit. Non fuit admodũ mirabi-
 le, quod Christus tot dies omni cibo ab-
 stinuerit, cum Moyses & Elias, nõ qui-
 dem propria, vt Christus, sed diuina
 virtute idem fecerint; sed magis admi-
 rabile fuit, quod esurierit, tanta enim
 erat animæ Christi beatitudo, vt faci-
 limè, si eius redundantia in corpus co-
 hibita nõ fuisset, potuerit ab omni pas-
 sione & nõcumento præseruari. Sed e-
 suriit Saluator noster, quia ita voluit.
 Nec existimandum est, fuisse exiguam
 eius famem, sed potius vehementem
 & grauitè affligentem, quam in pœ-
 nam

nam cibi vetiti, quem contra præceptum Dei primi parentes sumperant, pro remedio, sibi imposuit. Fuit quoque hoc ieiunio deceptus diabolus; nam non potuit ex eo perspicuè colligere illum esse filium Dei, cum & alij Prophetæ totidem diebus ieiunâvint. At cum animaduertit eum perpeffum famem, certo credidit esse purum hominem, & sic ausus est eum tentationibus suis aggredi.

4. VERVM, quæ quæso bone IESU, erat hæc fames tua, num solius panis, & cibi materialis? nõ profectò. Sed nunc eadem tibi fuit fames, quæ postea sitis fuit in cruce. Sitis erat de mea salute, & nunc fames tua est de sola mea salute. Non ergo pro te, sed pro me, & de me, & de mea salute fuit fames tua: Quod clarè expressisti verbis illis, cum dixisti: *Meus cibus est, ut faciam voluntatè eius, qui misit me; ut perficiam opus eius.* quod opus aliud nõ erat, quàm nostræ redemptionis. Sed quoties ò anima mea loco huius dulcissimi cibi, exemplo infernalis tentatoris, famelicò redemptori nostro, dura saxa, hoc est, cor nostrum induratum obtulimus? Et ytinam saltem non volu nrare deci-

Ioan. 4.

decipiendi, vt fecit tentator, sed pio & religioso affectu illa offerremus, vt ille diuinæ suæ gratiæ vi in panes conuerteret, & in nobis cōpleretur, quod iam ante per Prophetam promiserat, dicens. *auferam à vobis cor lapideū, & Ezech. 36. dabo vobis cor carneum.*

s. CONSIDERA quibus de causis Dominus tentari voluerit, nec enim voluit causa demonstrandæ suæ virtutis & potentiæ apud homines, nulli enim in deserto illo mortaliū, sed tantū angelis erat conspicuus. Neque causa amplioris meriti; nulla enim vel gratiæ vel meriti accessio fieri poterat illi, qui *Ioan. 3.* sine vlla mensura acceperat spiritum & gratiam. Voluit ergo tentari. Primo, vt nos suo exemplo doceret formam modumque pugnandi, & tentationibus resistendi. Secundò, vt sua tentatione vinceret nostras, hoc est, superando aduersarium nostrum, eum imbecilliolem & debiliolem redderet cōtra nos. Tertiò, vt tentatus, & ex tentatione victor expiaret culpam, qua primus noster parens tentatus & victus, totum genus humanum insecerat. Quartò voluit tentari ad nostram consolationem, vt ne in tentationibus nostris desperaremus, scientes nos habe-

habere. Pontificē tentatū per omnia, qui
 possit cōpati infirmitatibus nostris, & in
 quo passus est ipse & tētatus, posse & in
 qui tētatur auxiliari. Deniq; volum tē-
 tari, vt intelligeremus, etiam iustus &
 sanctis, non modò vtile & salutare, sed
 etiam interdum necessarium esse ten-
 tari; vt hac probatione, & rectius cog-
 noscant seipsos, & impugnatione ini-
 mici purgati occasionem habeant me-
 riti & coronæ amplioris. Profunt quo-
 que tentationes ad excitandos tepidos
 & negligentes, vt cognito impendēti
 salutis periculo, per fugium habeant ad
 arma spiritualia orationis, ieiuniorum,
 aliarumque pœnitentiarum, quæ eis
 adiumentum præstare possunt contra
 dæmonis insultus.

6. DICEBAT itaque dæmon. *Si fi-
 lius Dei es, dic vt lapides isti panes fiant.*
 Vides quanto astu dæmon hanc primā
 propositionem faciat, vnoque verbo
 tres tentationes immittat, id est, vno
 ictu tria vulnera infligat Saluatori. Pri-
 ma erat præsumptionis, si Christus
 suæ sanctitati confusus, ex illis lapidi-
 bus conatus fuisset facere panem. Se-
 cunda gula, si fame coactus, ad explen-
 dum carnis appetitum miraculum il-
 lud fecisset. Tertia exiguæ fiduciæ in
 Deo,

Deo, quasi non veller aut posset in extrema hac necessitate ei succurrere, sed opus esset, vt se ipse iuuaret per miracula. Vbi considera quoque, quem ordinem, & progressum in his tentationibus; Dæmon tenuerit. Primū enim, vt alias solet cum hominibus spiritualibus, certam ē aggreditur immixtis tentationibus leuibus voluptatis, & necessitatis corporalis, à quibus homo, tum prætextu conseruandæ sanitatis, tum, quia credit exigui esse momenti, facile expugnatur. Si verò per has nihil efficiat, gradum facit ad maiores & magis spirituales, quæ hoc sunt periculiosiores, quo maiorem præ se ferunt speciem virtutis & perfectionis. Denique si neutris quicquam proficiat, procedit laruaus & suas tentationes occultat, vt ad extremum fecit Christo. O stupendum spectaculum, ô mirabilem dialogum istum, inter inuentorem mortis, & auctorem vitæ, inter mendacij patrem, & æternam sapientiam ac veritatem, inter Principem tenebrarum, & Regem gloriæ institutum. Veram omnes hæc altutissimi serpentis fraudes & machinæ humilitate & patientia mississimi Iesu fuerunt tandem dissipatæ, & dissectæ.

K 7. CON-

Matt. 4-

7. CONSIDERA, quanta mansuetudine Dominus responderit ad propositionem sui aduersarij dicens, *Non in pane uiuit homo, sed in omni uerbo q̄ procedit de ore Dei*: poterat enim Deus quauis ex re alere, sicut populum suum in deserto aluit manna de celo delapso, deinde homo nō solum opus habet ad uiuendū cibo corporali, sed etiā ad bene & fæliciter uiuendum cibo spiritali Verbi Dei, quo illuminatur & inflāmatur in caritate, consolatur in tribulationibus, & aduersus omnes tentationes confortatur. Non uoluit humilis Iesus potentia, qua p̄ditus erat, scripturarum sacrarum doctrina p̄des facere & reprimere tentatoris audaciam, sicut neque uoluit in certamen cum antiquo nostro aduersario in forma suae maiestatis, sed in humilitate nostrae humanitatis procedere, ut ab ea ipsa natura, quam ille prius deuicerat, uinceretur, & opprimeretur.

8. DÆMON uidens quanta sapientia Christus primam tentationem p̄fligasset; nouis se p̄sidijs magisq; efficacibus parat ad secūdam insultum. Assumpsit enim Christum, & duxit in pinnaculum templi. Quo loco perpende benignitatem & patientiam Domini.

ni, permittentis se attingi, atque etiam deportari à sanguinolenta illa bellua, quam sciebat maxima siti sui, suorumque amicorum sanguinis effundendi torqueri. At mirum non fuit, quod permiserit se ita deportari, cum etiam permiserit se à sui aduersarij membris in crucem agi. Dixit ergò Dæmon. Si filius Dei sit, & à mundo haberi velit, demitteret se deorsum, & ferretur per aëra, ut hoc miraculo populo innotesceret eius sanctitas, & debito honore afficeretur. Vbi vides quanto astu Dæmō, ut Christum induceret ad hoc facinus, etiam alleget scripturam, dicens. *Quia angelis suis Deus mādauit de te, & manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.*

Vox verè diabolica, quæ non ad ascensum, sed ad descensum inuitat, non ad petendum cum humilitate cælum, sed ad delabendum cum superbia in infernum. Nam sicut proprium Dei est suæ gratiæ auxilio lapsos erigere, & in viam dirigere, ita dæmonis proprium est, stantes in lapsum impellere, & perdere; postquam enim ipse præceps de cælo cecidit, nos omnes vnà secum conatur in idem præcipitium trahere, Caterum arrogans & temeraria ista

inimici propositio, humili & prudenti
 Saluatoris responso fuit refutata, & quod
 dem iisdem armis, quibus fuerat ob
 sta, nempe Scripturæ auctoritate, diffe
 rentè prohibentis, ne quis tentet Dominum
 Deum suum, volendo, scilicet, obtine
 re miraculis, quod medijs humanis
 ordinarijs obtineri posset. Quasi Christus
 stus dicere voluisset. Cum hic viam
 scalæ ad descendendum è pinnaculo no
 defint, non conuenit, vt vana quadam
 tentatione, secundum tuum consiliu, mihi
 dimittam. Non indignatur mansuetus
 Jesus, non verbis asperis eum obiurgare,
 non sua potestate in tam superbum
 importunum hostem vitur, sed magna
 moderatione, ipsiq; scripturæ vocibus
 illi respondet, tum vt illum diuinitatis
 suæ arcanu cælalet, tum vt nos doceret
 aduersarium istum non potentia, sed
 humilitate & patientia expugnari.

9. ATQVI hoc altero insultu, Demon
 non non contentus, & humili Christi
 responsione mirè pudefactus, ex indi
 gnatione iterum sustulit Christum in
 montem excelsum valde, constituitq;
 non iam simulate, sed aperte validiori
 bus tentationis machinis eum in uade
 re, nempe magnificis promissis ad di
 uinum adorationis cultu sibi præstan
 dum

dum allicere. Tres sunt passionēs vel desideria cordis humani cæteris vehementiora. Primum est tuendæ vitæ. Secundum honoris & existimationis apud homines. Tertium est opum congerendarum, aliorumq; bonorum huius vitæ. Quolibet horum desideriorum demontentavit Christum. primo, dum ei suadet, vt faciat panem ad vitam sustentandam. Secundo, vt coram populo feratur per aërem, vt ab eo adoraretur. Postremo, dum ex illo monte ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, auctq; illi promittere imperiū in totum orbem terrarum, si cadens se tanquam Deum adoraret. O vocem detestandā, o dignam impio animo, qui similitudinem & gloriam altissimi iam olim affectarat; a qua amentia, postquā ea semel fuit captus, nunquam recessit; nam in hanc vsq; horam id vnum omni studio elaborat, vt diuinus sibi cultus tanquam Deo deferatur. Si igitur hæc vox, hic effrænatus affectus eius proprius est, qui ob execrandum hoc scelus præceptus actus est de cælo in tartarā; quomodo, qui hanc pestem fouent, & omnem cogitationē & curam in eo ponunt, vt velut Diaboli hominibus timeantur & honorentur, non hoc

auditio conuincuntur esse eiusdē spiri-
 tus; imò esse mēbra eius, qui Rex est &
 caput super oēs filios superbiæ. Verūm
 expende quemadmodū mansuetus no-
 ster agnus ad hanc extremā dæmonis
 propositionē, non placidē, vt hæctenus
 respondet, sed, quia vidit ea iugulū peti
 diuinæ gloriæ æterni Patris, magna au-
 thoritate & imperio, in aduersariū con-
 uersus, instar ferocis leonis abiicit & p-
 culcat eius arrogantē superbiā dicens.
*Vade Satana. Scriptū est enim: Dominū
 Deū tuū adorabis, & illi soli seruiēs. Sic
 vides adimpletam prophetiā Davidis
 iam olim de Christo prædicentis. Super
 aspidē & basiliscum ambulabis, & con-
 culcabis leonē & draconem. Quare, sicut
 hic antiquus & venenosus serpens Sata-
 nas ille fuit, qui in paradiso terrestri at-
 tus est primis parentib. nostris insulta-
 re, eosq; trib. armis, gulæ, scilicet, ambi-
 tionis, & auaritiæ suo imperio subijce-
 re, sic rationi consentaneum fuit, vt in
 his ipsis nūc in deserto, à nostro capite
 & regeneratore Christo magna abstine-
 tiæ, humilitatis, & voluntariæ pauper-
 tatis virtute vinceretur & subiugaretur.
 io. O benedictē Iesū, ô Filii Dei glorio-
 se, ô angelorum Domine, ô Rex para-
 dis, quam profundē te humiliasti, ad
 quan-*

Psal. 90.

C
 quant
 permis
 mentē
 orant
 te vel p
 in cæle
 te rebe
 quam
 orari.
 runt, n
 malefa
 hic dæ
 natur
 ætern
 eumq
 hæc fu
 lit ven
 pro sal
 & pat
 conter
 n. A
 bant e
 & extr
 tanam
 rende
 dibili
 storia
 harm
 sollici
 multi

quantū contemptū te ipse abiecisti; vt permiseris bestię isti infernali, vel in mentē venire de te inducendō ad se adorandā. Maior certē nunquā tibi vel ante vel post fuit illata cōtumelia. Nā etsi in cælo superbus ille Lucifer aduersus te rebellarit, tamen non aliud quæsiuit quam esse Deo similis, & ab angelis adorari. Deinde, cū Iudæi te crucifixerunt, non aliud ijs persuasit, quā te esse malefactorē, & diuinitatē vsurpare. At hic dæmon te tentat, & persuadere conatur filio Dei, vt contempto & abiecto æterno Patre se seruū Dæmonis faciat, eumq; loco Dei adoret. Maxima certē hæc fuit iniuria, sed amor, qui te impulit venire in mundum, & subire mortē pro salute nostra, effecit vt voluntariē & patienter hanc omnem iniuriam & contemptum toleraueris.

ii. ANGELI accesserunt, & ministrabant ei Cōsidera, quomodo post victū & extrema sua confusione abactum Satanam à Salvatore nostro, de cælo descenderint angelorum chori, & incredibili lætitia Domino suo de parta victoria gratulantes, alij cælesti quadam harmonia illum recrearint, alij magna sollicitudine, quasi humanissimi famuli mensam pararint, epulasq; de cæ-

lo missas magno amore & diligentia
posuerint. Accede tu quoque anima
mea hanc sacra mensam, & reliquias ex
ea cadentes studiosè collige. Contem-
plare regē cæli pallidum, & longo ieu-
nio debilitatum, quomodo famelicus
nuda in humo iaceat. Vide quomodo
erectus in pedes, sedens in nuda petra
inter angelorū choros maxima mode-
stia comedat. O fœlicem illum, qui ibi
præstò adesse, sobrium illud & sacrosan-
ctum conuiuium spectare, atq; etiam
vnà cum angelis in re aliqua clemētis-
simo suo redemptori seruire potuisset.
Fige hic pedē anima mea, nec discede.
Præstò sis memoria, quandoquidē cor-
porali præsentia adesse non potes, roga
eū, vt te recipere velit, sicut recepit pec-
catricem Magdalenam, & quia tem-
pore tantæ victoriæ tibi recusare non
poterit aliquod singulare beneficium,
postula ab eo gratiam, qua impetres
gloriam, & in æternum cum eo viuere
& regnare merearis.

COLLOQVIUM.

ORABIS Christum Dominum, vt
sicut ille à spiritu in desertum du-
ctus, ibi primū ieiunando quadragin-
ta diebus, & quadraginta noctibus, de-
inde patiēdo famem vicit & expugna-
uit

uit suum tentatorem, ita tibi det gratiã
vt ieiunando ab omnibus vitijs & pec-
catis, habẽdoq; veram famem & sitim
iustitiã, expugnare possis omnes tuos
tentatores, nempè, mundum, carnem
& dæmonem: Et quoniam tota vita *Job 7.*
nostra est continua quædam tentatio,
tibi auxilium præstet, ne faciliẽ cadas vel
deficias, imò tentationes omnes vincas
actandem per suam misericordiam ab
omni tentatione libereris.

DOCUMENTA.

1. CHRISTVS simulatq; fuit bapti-
zatus, & Spiritus S. in eum descẽ-
dit, & desertum ingressus est, tentare eũ
cepit diabolus; vt intelligamus, quam-
primũ quis in filiũ Dei adoptatur, & per
verã penitentiam renunciat mundo, ac
professionem facit sequẽdi Christũ, mox
in eum insurgere inimicũ, & grauiorib.
tentationib. impugnare, spe eundem, dũ
adhuc in virtutis via imbecillus est, vin-
cendi, & à capto cursu renocandi, conue-
nienter illi dicto Sapientis. Fili accedens *Ecccl 2.*
ad seruitutẽ Dei, præpara animam tuã
ad tentationem.

2. Christus primo baptizatus est, secun-
do adiit desertum, tertio ieiunavit, quar-
to fuit tẽtatus. Hac quatuor habere de-
bet, quicunq; tẽdit ad perfectionẽ, vt pri-

K s mo

enō animā suam purget à peccatis. secundo renunciet illecebris huius mundi. tertio ieiunijs alijsq; pœnitētia exercitijs carnem suam mortificet. Postremo tentationibus damonis fortiter resistat.

3. Pœnitētia ut sit vera & fructuosa, Primo debet esse pura, hoc est, ut homo nō sit in peccato. q̄ Christus significavit suo exemplo, dū eam post bap̄tismū egit. Secūdo debet esse aspera ut domet carnem. Sicut Christus eam nō egit in loco amœno, sed deserto. Tertio debet esse discreta. i. non excedere modum. sicut Christus non egit eā proprio iudicio, sed ductus à Spiritu S.

1. Pet. 5.

4. Christus ieiunavit antequam à demone tentaretur, ut discamus, sobrietate vincendas tentationes, quod consultat quoq; Apostolus. nam inimicus non alijs armis oppugnat nos, quā propria carnis nostra, quando non est bene mortificata.

5. Spiritus S simulatq; in Christum descendit, eundem impulit in desertum, unde discimus eos religiosos, qui solitudine non amant, sed carni & sanguini adhaerent, & consuetudine hominum huius sæculi delectantur, nec omnē creaturarum amore exiisse, neq; à Spiritu S duci, nec perfectē eius gratiam recepisse.

7. Christus noluit, secundum consilium damonis, lapides convertere in panes: ut

doceret nos, nunquam credendū inimico
 nic vlla in re, et si bona & utilis in speciē
 appareat, ab eo suggesta, acquiescēdum:
 nam sub bono ab eo proposito semper lati-
 tat venenum.

7. Tunc damon consulit, ut ex lapidib.
 fiant panes, quādo prae textu discretionis
 conatur nobis persuadere, ut relicta aspe-
 ritate poenitentia, & austeritate vita,
 indulgeamus voluptatibus carnis.

8. Damon primo tentavit Christū pec-
 cato gula ut intelligeremus, ad vincen-
 das quaslibet tentationes, primū expug-
 nandam gulam, nam, ut docet BEDA,
 nisi primo gulā refrenemus, frustra alijs
 vitijs extirpandis operam dederimus.

9. Christus noluit secundum consiliū da-
 monis se de tēplo precipitē dare; ut nobis
 exemplū daret, non quare di auxilia super-
 naturalia & extraordinaria, quando a-
 liaratione, cōsilio vel auxilio humano rē
 cōficere possumus. Nam, ut dicit S. Aug.
 non cauere periculū, dū possumus, potius
 esse, tentare Deū, quā in illum sperare.

10. Damon duxit Christū in pinnaculū
 templi, ut inde precipitaretur O quot ho-
 mines indies extollit Damō, & deportat
 ad pinnacula Pralaturarum & dignita-
 tum mundi, ut inde lapsu grauiore ruāt.
 O quanto securius est versari in vallibus

statuum humilium, ubi vel nullus, vel cum exiguo periculo cōiunctus est lapsus.

11. Cum demon Christo demonstraret omnia regna mundi, eorumq; gloria, asserbat omnia sua esse, seq; ei daturum, si cadens ipsum adoraret. Qui volunt fieri magni & celebres in hoc saculo, & magnas opes congerere, diligenter considerent quid agant. nam hac difficulter, nisi adorato prius damone, obtineri solent.

12. Cum demon Christo suaderet, ut in templo se mitteret deorsum, Christus mansuetè respondit: sed cum postularet se supplicem adorari, illum à se reiecit: ut dicam⁹, iniurias nobis illatas omni submissione esse tolerandas, illas autē Deo nō solū non ferēdas, sed ne audiendās quidē; Nam ad iniurias proprias patientem esse laudabile est, sed ad iniurias diuinas patientem esse impium est & detestabile.

13. Demon à Christo reiectus & fugatus, discessit: ut loquitur Euangelista, ad tempus. Sæpenumerò Demon, cum proualere nequit contra nos, discedit fingēs se victū, ut postea, quando putamus nos securos, inopinato incursum facili⁹ nos vincat. Quare seruus Dei in hac re debet esse valde cautus, & ita vnā vincere tentationē, ut semper à Damone inueniatur paratus ad vincendās alias.

DE